

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.248/2014/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten a 2015. év február hó 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következőn

V É G Z É S T:

A testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 15.B.2227/2013/5. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárás során felmerült 6.790 (hatezer-hétszázkilencven) forint bünygyi költséget köteles a vádlott az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Törvényszék a 2014. május 29. napján kelt 15.B.2227/2013/5. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1), (6) bekezdés I. fordulat). Ezért őt, mint erőszakos többszörös visszaesőt 9 év fegyházbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a járulékos kérdések, így a bűnjel és a bünygyi költség viselése tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott a fellebbezés jogalapjának megjelölése nélkül, védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.594/2014. számú átiratában az ügy elbírálására tanácsülés kitűzését indítványozta, egyúttal bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem vesz részt. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatására a vádlott a kézbesítési íven tárgyalás tartását, védője nyilvános ülés kitűzését kérte.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Nem értett egyet a büntetés mértékével, mert nem került értékelésre az a körülmény, hogy a vádlottnak két kiskorú gyermeke van. Utalva arra, hogy a büntetés megegyezik a középértékkel, ez azonban nem jelenti azt, hogy ettől nem lehetne eltérni, a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott sajnálatát fejezte ki azért, amit elkövetett. Nyilatkozott arra is, hogy nincs saját gyermeke, a két gyermek az élettársáé, akivel 2012. április elején költöztek össze.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla a vádlott és védője fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság csak részben tartotta meg a perrendi szabályokat.

Nem felel meg az eljárási szabályoknak az, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékként használta fel a helyszíni szemle jegyzőkönyvét, mivel a helyszíni szemle megtartására a cselekmény után 11 hónappal került sor és a helyszíni szemle során, szemben az ítéletben megállapítottal (4. oldal 4. bekezdés) semmilyen nyomok nem kerültek rögzítésre.

Ugyanez vonatkozik a házkutatási jegyzőkönyvre. A vádlott elismerte, hogy a lefoglalt dzsekit viselte az elkövetéskor, de ezt később senki nem vizsgálta.

A rendőri jelentésben rögzítettek közül azon részek, hogy az 1. számú tanú, a szemtanú és a vádlott milyen nyilatkozatot tettek, bizonyítékként szintén nem használhatók fel, figyelemmel a Be. 168.§ (1) bekezdésére.

Az ítélet 6. oldal 7. bekezdésében megállapítottak így csak a fentiek szerinti körben helytállóak, az ítélet tábla a kifogásolt részeket a bizonyítékok köréből kirekesztette.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást egyebekben a perrendi szabályok betartásával a lehetséges és szükséges körben, megfelelő részletességgel folytatta le. A vád tárgyává tett cselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében értékelte, mérlegelte és tényből tényre is helyesen következtetett.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg. A tényállás azonban mind személyi, mind történeti részében egyaránt helyesbítésre és kiegészítésre szorult.

Az ítélet tábla a megállapított tényállást a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata és az iratok tartalma alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az alábbiak szerint kiegészíti és helyesbíti:

A vádlottnak kiskorú gyermeke nincs. 2012. április elejétől a vádlott élettársi kapcsolatban élt élettársával, akinek két kiskorú gyermeke van.

A vádlott az 1. pont alatt feltüntetett, végrehajtani rendelt büntetésből 2006. július 3. napján szabadult feltételesen.

A 2. pont alatt feltüntetett büntetésből a vádlott 2006. január 3. napján szabadult feltételesen. A büntetést 2011. február 18-án töltötte le.

A 3. pont alatt feltüntetett elítélés elsőfokú ügyszáma helyesen 7.B.584/2006/34., a másodfokú határozatot a Pest Megyei Bíróság hozta 14.Bf. 623/2007/5. szám alatt. A bűncselekmények helyes megnevezése rablás büntette, testi sértés büntettének kísérlete és rongálás büntette.

A 3. pont szerinti ítéletek az 1. és 2. alatti ítéletek kapcsán engedélyezett feltételes szabadságokat megszüntették.

A vádlott ellen a Pest Megyei Főügyészség Nf.7094/2013/18-I. számon 2014. október 31-én emelt vádat a 2013. november 29-én különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt.

Ezt követően a tényállás személyi részéhez átemeli az ítélet 6. oldal 1. bekezdésében megállapítottakat (igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény, nyomozati irat 223. oldal).

A tényállás történeti részének első és második mondatát akként helyesbíti, hogy a vádlott 2012. március 9-én este 22.00 órától italozott, a cselekményt 2012. március 10-én hajnali 03.00 óra körül követte el.

Kiegészíti a tényállást azzal, hogy a vádlottat 2012. március 10-én, 03,45 órakor a helyszín közelében, véres ruházatban elfogták.

A mentő a helyszínre 2012. március 10-én 04.16 órakor érkezett meg.

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a tényállás, melyet fellebbezési támadás nem ért, megalapozottá vált, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§ (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének.

Iratszerűen ismertette a vádlott védekezését, valamint a betegség miatt 2012. június 25-én elhalálozott a sértettnek a nyomozás során, még a kórházban felvett nyomozati vallomását. Iratszerűen rögzítette a sértettnek a vádlott bántalmazása következtében elszenvedett sérüléseit is. Ezt az ítélet tábla az igazságügyi orvosszakértői vélemény (nyomozati iratok 175-179. oldal) alapján azzal egészítette ki, hogy a sértettnek összességében 11 rendbeli sérülése volt, a mindkét oldali szemgödör, állcsúcs, orr-felső nyak, azokhoz kapcsolódó agyzúzódások mindkét oldalon és vérömlenyek 4 rendbeli öklütéstől származnak, a sértett koponyájában volt vérömleny, 4 rendbeli sérülés, kézsérülések, védekező jellegűek. Az agyzúzódások és a keményburok alatti vérömlenyeknél nem zárta ki a szakértő a maradandó fogyatékoságot sem.

Az elsőfokú bíróság indokát adta annak, hogy a vádlott védekezését miért nem fogadta el.

Az 1. számú tanú, valamint az események szemtanúja, a tanú cáfolta a vádlotti védekezést, miszerint jogos védelemben cselekedett volna.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

Helyesen alkalmazta az elkövetéskori Btk.-t és törvényesen minősítette a vádlott cselekményét. Helyes a vádlott erőszakos többszörös visszaesői minőségének megállapítása is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket csak részben sorolta fel helyesen, így azok helyesbítése volt indokolt.

Az ítélet tábla a vádlott részbeni, ténybeli beismerő vallomását enyhítőként nem értékelte arra figyelemmel, hogy a vádlott végül jogos védelemre hivatkozott. Enyhítőként értékelte, bár kis súllyal, hogy a vádlott egy rövid időszakban élettársa két kiskorú gyermekéről gondoskodott. Az időmúlást a cselekmény tárgyi súlya és az eltelt közel 3 év miatt szintén kisebb súllyal vette figyelembe.

A kiszabott büntetés neme és mértéke megfelelő, eltúlzottan súlyos büntetésnek nem tekinthető, az arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, alanyi bűnösségi fokával, a bűnösségi körülményekkel és szükséges a büntetési célok eléréséhez. Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla nem látott törvényes lehetőséget a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. Az ennek folytán felmerült bűnügyi költség összegét a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította és mivel a bejelentett fellebbezések eredményre nem vezettek akként rendelkezett, hogy azt a vádlottnak kell viselnie.

Budapest, 2015. év február hó 6. napján

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

dr. Szalai Géza sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 15.B.2227/2013/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 5Bf.248/2014/12. számú végzése folytán 2015. év február hó 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2015. év február hó 6. napján

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő